

Відповідальність

Щоб зробити правильний вибір, треба навчитись його робити і нести відповідальність за нього!!!

(Сумна історія)

Як був малям – мене носили

Як був дитиною – мене тягнули за руку

Як виріс – мені наказували: куди та з ким іти

Як ще підріс – ішов туди, куди йшли всі

А тепер як???

Усі, хтось, кожен, ніхто

Це розповідь про чотирьох осіб, які називалися УСІ, ХТОСЬ, КОЖНИЙ і НІХТО.

Треба було виконати Якесь дуже важливе завдання і Усі були впевнені, що саме Хтось це зробить.

Кожний міг це зробити, але Ніхто не зробив.

Хтось розгнівався, тому що це було завдання Кожного.

Усі вважали, що саме Кожен може виконати це, та Ніхто не зрозумів, що саме Усі цього не зоблять.

Закінчилося тим, що саме Усі обвинувачували лише Когось, бо Ніхто не виконав того, що Кожний міг зробити САМ.

Отож, дбаймо всі РАЗОМ, щоб таких історій не складали про нас...

Відповідальна справа, відповідальна людина, взяти відповідальність, відповідальний вибір, покласти відповідальність.

Вступ

Сам вислів “відповідальна людина” – це великий комплімент і ознака серйозних відносин.

Дехто вважає, що це характеристика дорослої і зрілої людини, бо лише зріла людина може дати відповідь. Тому, багато переконані, що відповідальність можна покласти тільки на дорослих людей. Але чи це зовсім так?

Та все ж, коли пригадаємо, що кожний з нас переживає різні етапи розвитку і кожен досягає зрілості в залежності від його етапу, на якому він є, то можемо припустити існування різних рівнів відповідальності.

Таким чином, кожен з нас може бути відповідальним, починаючи від малої дитини, але на своєму рівні відповідальності.

Кожен з нас може бути відповідальним, але в міру своїх можливостей: фізичних(відносно фізичних навантажень), інтелектуальних(можливості розумового мислення), психологічних(віковий етап, сприйняття світу, внутрішня рівновага, гармонійна єдність), моральних(за вчинене добро і зло), релігійно-духовних(духовні потреби), культурних(культурні обмеження або вимоги).

Суперечність понять

Часто вживаємо вислів “відповідальна справа” – це підкреслення важливості цієї справи. Саме цей вислів нас налаштовує на важливість того, що є перед нами і у відповідь ми починаємо ставитись до цього досить серйозно.

“Взяти відповідальність” – це взяти на себе обов’язок, що за кожен рік ми дамо відповідь, тобто будемо здатні пояснити, посвідчити – чому саме так ми зробили, чому саме до такого результату дійшли.

“Покласти відповідальність на плечі іншого” – зіпхнути, перекласти обов’язки на іншого, котрий має продовжити почату справу.

Відповідальність це ...

Відповідальність – це дати відповідь на подію, ситуацію, що сталась чи стається, чи ще станеться з нами особисто.

Зауважмо, що ми можемо відповісти на те, в чому ми дійсно були прямими відповідальними.

Відповідальними можна бути лише за себе самого і лише за свої вчинки. Дехто наслідком вважає взяти відповідальність за вчинки іншої людини. Це може бути з благородних почуттів: когось виручити, допомогти уникнути поганих наслідків,... Але чи це справді благородство?

Дати відповідь

У нашому житті ми маємо різні збудники, тобто все те, що порушує нашу тишу, стабільність і, навіть, рівновагу життя. Цими “подразниками” можуть бути люди або складні і прості ситуації. Це ті моменти, що спонукують нас задуматися над тим, що ми робимо і як ми це робимо?

Кожен роздум над собою і над своєю діяльністю має завершитись постановою, тобто відповіддю на дану спонуку, провокацію. Відповідь може бути теоретична – це планування і стратегія до покращення, або практична, коли підкріплена конкретними діями. Словесна, як пояснення і безсловесна, як свідчення на ділі.

Приклад безсловесної відповідальності:

людина, котра постійно виходить на роботу вчасно – цим самим говорить про своє відповідальне ставлення до праці.

Словесна відповідальність:

людина зробила помилку і сама першою її визнає без зайвих оправдань, що ніби зменшать її вину.

Дати відповідь самому собі

Коли в часі проведення будь-якої справи ми зустрічаємо труднощі, у нас можуть виникнути запитання: чому є труднощі, чому не так, як думалось, в чому помилка, як можна її виправити? Ось, тут ми маємо дати відповідь найперше самому собі – від цього буде залежати рівень нашої відповідальності. Також від цього буде залежати доля початої нами справи.

Дати відповідь іншим

Звичайно, що наші труднощі, недосконалості можуть бути зауважені іншими. Саме вони можуть зацікавитися нами і дати нам запитання. Це можемо назвати критикою, зауваженням. Від того, яка буде наша поведінка на ці зауваження, буде залежати свідчення нашої відповідальності.

Люди, які не є відповідальними за справу, а лише думають про свою правоту і авторитарність ніколи не сприймають зауважень, бо цим ніби можуть підірвати свій “авторитет”. Натомість люди, котрі зацікавлені в успішному проведенні справи, будуть готові звернути увагу на все і, навіть, на свої недоліки.

Дати відповідь складній ситуації

Йдеться мова про правильне прийняття рішення у складній ситуації. Коли все йде за запланованим графіком і тут настають непередбачені обставини, треба зробити правильний вибір: як саме відреагувати на дану ситуацію. Це кличе за собою відповідні зміни. Ось, тут є чітке випробування – наскільки людина поставиться відповідально! Можна віднестися лише емоційно до критичної ситуації, або лише раціонально, або просто байдуже – та вже це буде далеко від характеру зрілої відповідальності.

Страх перед відповідальністю

Страх можемо розуміти у двох видах. Збудовуючий і руйнівний. Це можна побачити по наслідках. Страх необхідний для людини. Люди безстрашні – це люди самовпевнені і часто байдужі. Вони ні перед чим не зупиняться – а це означає, що вищого авторитету за них самих нема. Тут і є вся трагедія, що людина стає вище всіх. Саме тому, визнання страху – це ознака покірної людини.

Але треба розрізняти цей страх. Страх це внутрішня сила, але вже від нас залежить, куди ми скеруємо цю силу. На зло собі чи надобро.

Скерувати на зло – це скерувати цю внутрішню силу на паніку в середині нас, на замкнутість. Все це повернеться на нас руйнування. Бо такий страх нас калічить, закриває в собі, не дозволяє зробити жодного кроку, сіє несміливість і невпевненість.

Скерувати на добро – це взяти під увагу всі негативні наслідки і старатися їх уникнути. Ми усвідомлюємо, що через наші неправильні дії може статися щось недобре з нами, або ж із іншими. Саме цей страх нас охороняє перед легковажністю, байдужістю, поспішністю, поверховістю.

Руйнівний страх нас скеровує до уникнення відповідальності, а збудовуючий до повної усвідомленості за наші дії.

Уникнути відповідальності

Уникнення від відповідальності ми відчуваємо на собі ще з малих літ. Бували випадки, коли ми завдали шкоду і потім приховали наслідки, або просто зіпхнули на когось іншого. “Це не я зробив”, “це само сталось”, “у цьому винен інший”, “я не хотів” – це ті оправдання нашого дитинства, коли ми зі страху перед наслідками старались позбавитися нашої вини чи участі.

Це уникнення відповідальності можемо побачити також у дорослих людей, але вже у іншій формі – більш замаскованій.

Є група людей, котрі самі перекидають відповідальність на плечі іншого і також є ті, котрі самі беруть відповідальність за іншого.

Вислови “як ти скажеш, так і буде”, “що ти хочеш від мене? зробив так, як ти хотів”, “моє діло тільки виконати” підкреслюють людину виконавця, котра не хоче взяти повну відповідальність. Якщо це окремі випадки, то можна зрозуміти, але якщо це постійно відбувається, то про цю людину може скластися думка, що вона байдужа, або безвідповідальна.

“Це зроблю замість тебе”, “зроби як небудь і вистачить”, “можеш скопіювати, переписати домашнє завдання” і т.д. саме ці люди свідомо чи не свідомо позбавляють правдивої участі у нашому ж житті. Звичайно, що це можуть робити з добрих почуттів, але наслідки не відповідають добру.

Ніколи не можна брати відповідальності за вибір людини. Коли інший не знає, що робити, яке прийняти рішення, то треба зробити все, щоб якомога більше наблизити його до рішення. Але треба вважати, що не зробити тиск у будь-яку сторону і, щоб потім не з'явилося дорікання: “і нащо ти мені таке сказав? І чого ти вмішався?”. У справі стану(одружений чи неодружений), супутника життя(чоловіка-жінки), віри та професії людина має робити вибір самостійно без жодного впливу! Тому, ніхто інший не може взяти за це відповідальність і ніхто не може її перекласти на плечі другого!

Не можна брати відповідальності за працю, яку вона виконує. Якщо хтось допомагає, то може брати відповідальність лише за поміч, а не за цілий процес діяльності. Якщо ти бачиш, що хтось потребує твоєї допомоги, не варагує відразу допомагати без в'яснення, чи ти можеш допомогти. “Можна тобі допомогти?”, “Як саме тобі допомогти?” – це запитання спонукає іншого до вибору. Кожний вибір має здійснюватися лише особою, котра прямо відповідає за цю справу. Якщо вона погодиться з вашою пропозицією, то і тоді відповідальність за цей вибір є її.

Таким чином ви не почувєте ніколи: і тебе хтось просив це робити? Нащо ти вліз сюди? І також ніколи не будете очікувати зайвої нагороди чи слави.

Наслідки

Безвідповідальні люди у більшості випадків є пасивними людьми у тому, що діється довкола них і в тому, до діється в середині них. Така пасивність звичайно, що позначається погано. Безучасть у житті.

Полегшення буде напочатку, бо не буде негативних ситуацій: критики, дорікання, тривожності і переживання за успіх, напруженості від непередбачених обставин. Та з часом все ж відчувається життя без участі:

коли ти нічим не цікавишся, то ніхто не буде цікавитись тобою, коли ти безвідповідальний, то хто захоче підтримувати з тобою відносини.

Безвідповідальність несе з собою невпевненість, напругу у відносинах, сумнів, підозріння.

Натомість **відповідальність** дає передовсім для самої людини відчуття зрілості, котра визнається іншими. Тебе кличуть на допомогу, з тобою радяться, тебе хочуть включити в команду, щоб разом з тобою зробити справу. Чому? – бо ти надійний.

Виховати в собі відповідальність

Притча про десять дів.

Це постійна праця над собою, постійне наслідування Христа, думання наперед,

13 – Чувайте, отже, не знаєте бо ні дня, ні години.

притча про таланти 14-30

Це розвиток того, що отримали від Господа і помноження, починаючи від малих речей. Хтось хоче робити відразу великі речі, але чи він буде здатний зробити їх добре. Краще навчитися брати відповідальність за малі речі і зробити їх добре і якісно.

21 – Сказав до нього його пан: Гаразд, слуго добрий і вірний. У малому ти був вірний, поставлю тебе над великим. Увійди в радість пана твого.

загальний суд 31-46

Бути уважним до того, що діється довкола нас і відповідати кожну хвилину, кожну ситуацію в нашому земському житті, щоб потім дати відповідь Христу.

37 – Тоді озвуться праведні до нього: Господи, коли ми бачили тебе голодним і нагодували, спрагненим і напоїли? 40 – Істинно кажу вам: усе, що ви зробили одному з моїх братів найменших – ви мені зробили.

Відповідальність

Відповідальність є найважливішою якістю людини, тому що, беручи на себе відповідальність, вона самореалізується.

Відповідальність - усвідомлення особистістю власної повинності, власних обов'язків і розумне їх виконання. Відповідальність є необхідною ознакою зрілого вчинку, а все життя особистості - складною сукупністю вчинків.

Формування відповідальності

Формування відповідальності пов'язане з розвитком автономності, утвердженням свободи особистості, тобто свободою прийняття рішень у всіх сферах життєдіяльності. Цій особистісній позиції часто заважає гіперопіка у сімейному вихованні. У школі вона проявляється у вихованні і навчанні. Така поведінкова установка дорослих реалізується у системі соціально-перцептивних стереотипів, уявленнях про нездатність учнів до автономної і самостійної діяльності.

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

- ▣ обов'язок і необхідність давати звіт в своїх діях, вчинках, відповідати за їх можливі наслідки**

Відповідальність

категорія етики, що характеризує особу з погляду виконання нею етичних вимог, відповідності її моральній діяльності етичному обов'язку

Відповідальність в етиці

Відповідальність в праві

www.et.com

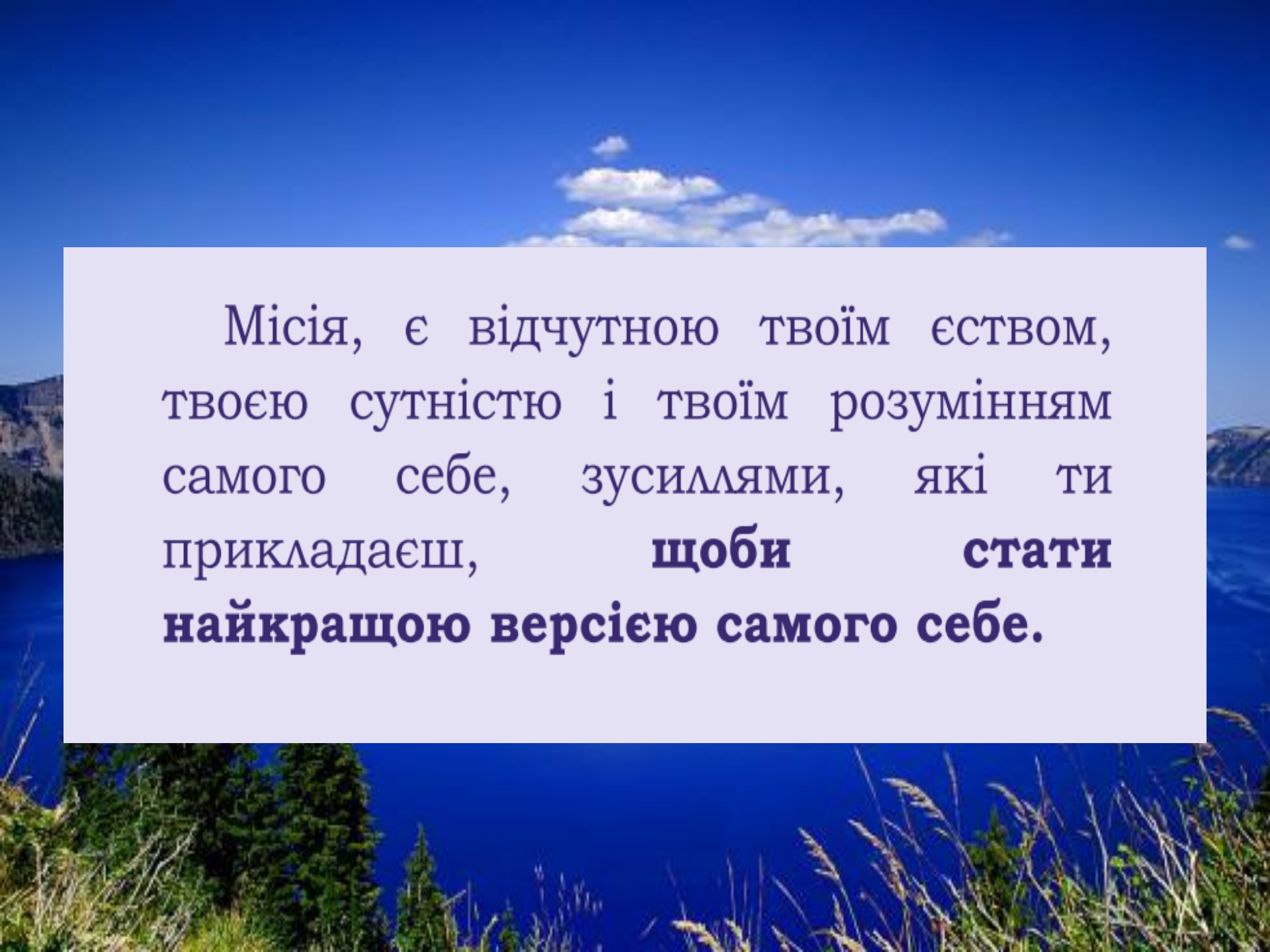
Не треба жити так, ніби у вас ще десять тисяч років попереду. Ваша доля висить над вами. Поки ви живі, поки ви існуєте на цій Землі, прагніть бути справді чудовою людиною».

*Марк Аврелій.
Римський імператор*

Я - відповідальний

Особисте лідерство впливає на виконання людиною її життєвої місії. Кожному варто мати відповідь на питання:

- Для чого я прийшов цей світ?
- Що я залишу після себе?
- Хто щиро пожалкує за мною, коли я піду у інший світ?

Місія, є відчутною твоїм єством,
твоєю сутністю і твоїм розумінням
самого себе, зусиллями, які ти
прикладаєш, **щоби стати**
найкращою версією самого себе.

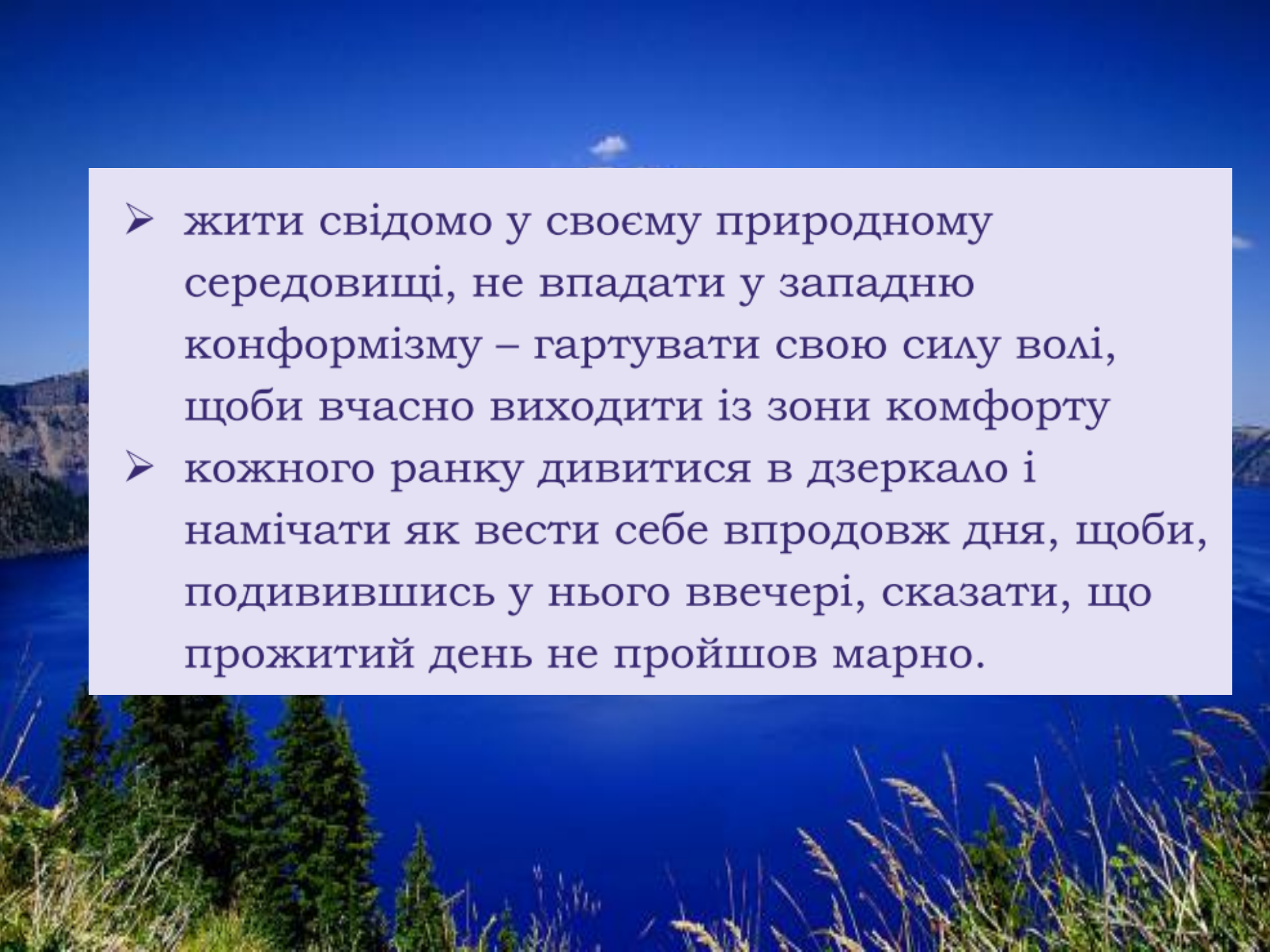
Відповідальна людина повинна:

Творити добро, постійно пізнавати світ та все нове і корисне в ньому, набиратися досвіду із власного життя та життя інших людей і передавати все це тим, хто гідний втілити знання та досвід у добрі справи, щоб від результатів наших зусиль світ ставав кращим.

Кожній людині, бажано:

- не загубити себе у простій метушні повсякдення
- проявити тверду волю і усвідомити свої сильні і слабкі сторони та настроїти себе на позитивне мислення
- виробити чи оновити свою життєву місію, сформуванати довгострокові життєві цілі та добре продуману стратегію їх досягнення

- виковувати у собі стійкість для подолання будь-яких негараздів
- пам'ятати, що досвід – це не тільки те, що з людиною сталося, але й якою вона стала після того, що з нею сталося
- постійно тримати руку на пульсі життя і бути готовим корегувати свої плани та раніше намічені цілі

-
- жити свідомо у своєму природному середовищі, не впадати у западню конформізму – гартувати свою силу волі, щоби вчасно виходити із зони комфорту
 - кожного ранку дивитися в дзеркало і намічати як вести себе впродовж дня, щоби, подивившись у нього ввечері, сказати, що прожитий день не пройшов марно.

**Мудрець сказав: живи,
добро звершай.**

**Та нагород за це не
вимагай.**

**Лише в добро і вищу
правду віра
людину відрізня від мавпи
і від звіра.**

**Нехай ця істина стара:
людина починається з
добра.**